

Máltai Hírek

A Magyar Máltai Lovagok Szövetsége
és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat lapja

XII. évfolyam 3. szám

2006. szeptember

**Mozgássérültek Nemzetközi
Nyári Tábora – Krakkó**

Tartalom

Elnöki levél	3
Naptár – mi történt, mi várható?	4–6
Máltai élet	
– Lengyelországban táboroztam	7
– Erdélyben táboroztam	8
Elnöki gondolatok	
– A szegények támogatása és az evangéliumi szegénység	9
Regionális körkép: Dél-Dunántúl	10
Rólunk	
– Személyi hírek	11
Hirdetéseink	12

Impresszum

Máltai Hírek

A Magyar Máltai Lovagok
Szövetsége és a

Magyar Máltai Szeretetszolgálat lapja

Felelős kiadó: az MMLSz és az MMSz
elnöke

Főszerkesztő: Szabadhegy Péter

E-mail: peter@szabadhegy.hu

Az MMLSz címe: 1014 Budapest,
Fortuna u. 10.

Honlap: www.mmlsz.hu

E-mail: mmlsz@axelero.hu

Fax: 1-375-5174

Az MMSz címe: 1125 Budapest,
Szarvas Gábor út 58–60.

Honlap: www.maltai.hu

E-mail: magis@maltai.hu

Fax: 1-391-4728

Készítette a D-Plus Kft.

ügyvezető: Németh László

1037 Budapest, Csillaghegyi út 19–21.

Tel./fax: 453-2772,

internet: www.d-plus.hu

e-mail: nemeth@d-plus.hu

A következő lapzárta:
2006. november 30.

Amit a máltai tagságról tudni kell...

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat tagja lehet minden olyan személy, aki a szeretetszolgálat céljaival egyetért és azt feladata végzése során képviselni tudja. A tagságra vonatkozó feltételeket az MMSz Alapszabálya tartalmazza.

A máltai tagság feltételei:

- a római vagy görög katolikus egyházhoz, illetve más keresztény felekezethez tartozás,
- egyéves aktív közreműködés a Szeretetszolgálat munkájában,
- a Máltai Lovagrend és a Szeretetszolgálat szellemiségének és feladatainak ismerete, annak elfogadása és képviselete
- jártasság (gyakorlat) megszerzése azon a területen, ahol közreműködni kíván,
- két rendes (aktív) MMSz-tag ajánlása.

A jelölt a tagfelvétellel vonatkozó kérelmét a helyi és regionális szervezeten keresztül az MMSz ügyvezetősége felé nyújtja be. A kérelmet a csoportvezető és a csoport lelki vezetőjének ajánlásával, valamint a regionális szervezet jóváhagyásával is el kell látni.

A tagfelvételi kérelem elbírálása után a felvett jelöltek a Szeretetszolgálat azon csoportjában, ahol a feladatukat végzik, ünnepélyes keretek között fogadalmat tesznek. A fogadalomtétel szentmise keretében történik.

A rendes (aktív) máltai tag a tagság megfelelő fórumain (közgyűlés) szavazati joggal rendelkezik és tisztség viselésére választható.

A máltai tag köteles vállalt feladatát a legjobb tudása szerint, hittel és szeretettel végezni.

Pártoló tag lehet minden természetes vagy jogi személy, aki (amely) az MMSz-t feladatainak teljesítésében – különösen anyagilag – támogatja. Szavazati joga nincs és nem választható.

Tiszteletbeli tag lehet minden természetes személy, aki az MMSz-t valamely kimagasló formában támogatja vagy támogatta. Szavazati joga nincs és nem választható.

Elnöki levél

Kedves Rendtársaink és Barátaink!

Október 23-án a világtörténelem leg-tisztább és leghősiesebb forradalmára emlékezik a nemzet, melyet 50 évvel ezelőtt a magyar ifjúság robbantott ki a nemzeti függetlenség és szabadság visszaszerzésére és megtartására.

A Máltai Lovagrend 1099-ben Jeruzsálemben történt alapítása után néhány évtizeddel jelent meg hazánk földjén, már 1162-ben állt első rendháza és ispotálya Székesfehérvárott, és azóta részt vett a magyarság sorsában, jóban, rosszban, győzelmeiben és vereségeiben. Az Aranybulla 7 példányából egynek őrzését II. Endre király a máltaiakra bízta, a mohi csatában a lovagok mentették a királyt, Mohácson legkiválóbb fiait áldozta fel. Mind a török, mind a Habsburg-ház elleni szabadságharcokban a rend lovagjai jelen voltak, és így volt ez a kommunizmus alatt is. A rend tagjain keresztül vett részt 1956 eseményeiben, majd az emigrációba kényszerült Máltai Lovagok Szövetsége segítő karját nyújtotta a menekülők áradata felé és utána az otthon maradt szenvedőknek.

Így joggal emeli fel szavát ez a szövetség akkor, mikor az évforduló alkalmából széles körű vita indul, tanulmányok, könyvek, megemlékezések, tv-adások keretében, a forradalom és szabadságharc jellegéről, céljairól és értékeléséről, mely vita következményeképpen dől el a megemlékezések résztvevőinek kerete (közösen vagy elválasztva), az események méltatóinak személye, a külföldi vendégek meghívása, az emlékművek tartalmi kialakítása és egyéb kérdések.

A máltaiaknak, mint a magyar közélet intézményes résztvevőinek, hivatása és kö-

telessége ezekben a kérdésekben állást foglalni.

A forradalom a nemzet felkelése volt. Nem volt előkészítve, de bizonyos értelmiségi és irodalmi körök, mint pl. a Petőfi Kör, már előtte is felemelték szavukat az elnyomás ellen és egy szabadabb társadalom érdekében. A forradalomnak Nagy Imre, a reformkommunista nem volt irányítója vagy vezetője, ő csak követte a kibontakozó forradalmi erőket célkitűzéseit, programjait, követelményeit, ahogy ezek nap nap után nyertek teret és alakították az újonnan kirajzolódó társadalmi rendet. A forradalom leverése után, amikor Nagy Imre elárulhatta volna a forradalmat, akkor fenntartás nélkül azonosult vele és ezért a halált választotta. Ezzel a nemzet mártírja, hőse lett.

A forradalom-szabadságharc célja az ország függetlenségének, szuverenitásának helyreállítása volt, melynek első feltétele a szovjet csapatok távozása, kiválás a Varsói Szerződésből és a semlegesség kinyilvánítása volt. Továbbá egy több-pártrendszerű, parlamentáris demokráciának létrehozatala, valamint a jogállamnak, az emberi szabadságjogok biztosításának megvalósítása. A nemzet, az ifjúsággal az élen, a szocializmus semmilyen válfaját nem óhajtotta fenntartani. Október 23-án este 8 órakor, a Parlament erkélyén Nagy Imre mögött állva hallottam beszédének bevezető szavaira: „*magyarok, elvtársak*”, a tömeg dübörgő válaszáat: „*nincs többé elvtárs, nincs többé elvtárs*”. Ez volt a nép szava, csak öt órával a felvonulás megkezdése után.

A forradalom a világtörténelem legtisztább és legbékésebb forradalma volt.

Azon negatív vagy kegyetlen események, amelyeket néha említenek egyesek, vagy az ÁVH atrocitásaira reagáló indulat eredménye volt vagy olyan utólag kitalált túlzások, melyek semmilyen arányban nem álltak a forradalom történetének nagyságával és jelentőségével. A forradalom és az ifjúság hősiessége és önfeláldozása hazánk történelmének és hagyományainak legnagyobb megnyilvánulása volt. A „barikád két oldala” megjelölés azt a benyomást kelti, mintha a barikád mindkét oldalán jóhiszemű, hazafias magyarok álltak volna, kiket csak világnézeti vagy politikai véleménykülönbségük választ el egymástól. Azonban nem ez volt a helyzet. A barikád egyik oldalán állt az egész szabadságért küzdő magyar nép, a másik oldalán a szovjet megszállókat kiszolgáló maroknyi hazaáruló.

E fejtegetések elején feltett kérdésekre választ annak függvényében kell adni, hogy melyik szervezet, intézmény vagy személy fogadja el a felsorolt történelmi tényeket és igazságokat, hajlandó a nemzet 56-os céljaival azonosulni és vonja le a következményeket. Csak ezek figyelembevételével és tiszteletben tartásával emlékezhetünk, ünnepelhetünk.

Osváth György

Naptár – mi történt

Szent János-napi fogadását ez évben **Prof. Dr. Kussbach Erich, a SMOM magyarországi nagykövete**, június 22-én tartotta a Hadtörténeti Múzeumban, a Budai Várban. A fogadáson, a nagy hőség ellenre, több mint 200-an jelentek meg, köztük az egyház, a közélet és a diplomáciai testület számos kiváló képviselője. Nagy számban voltak jelen a magyar máltai lovagok, élükön O'sváth György elnökkel, a Szeretetszolgálat, valamint a testvéri lovagrendek képviselői.

Az **Észak-amerikai Delegációból** 15 tag ünnepelte meg június 24-én Keresztelő Szent János ünnepét a washingtoni Visitation Zárdában. A nap tevékenységei között szerepelt az éves közgyűlés, amelyen két tanácstagot és két póttanács tagot választott a tagság. A három évre választott új tanács tagok Habsburg Géza és Chohey P. Nicholas, póttanács tagok DeSzily Thomas (újra választva) és Wyatt Thomas. A delegáció tanácsulást is tartott. Mind a két gyűlésen részt vett a szövetség alelnöke, Bakách-Besseney Ferenc és a szövetség ispotályosa, Ugron Imre. A szentmisén a tagokhoz csatlakoztak rokonok és barátok. A misét Msgr. James D. Watkins Ch.M. celebrálta, amelyen külön megemlékeztek rendünk elhunyt és beteg tagjairól. A szentmisét követő fogadáson több mint ötvenen vettek részt, amelyért köszönetet érdemel a szervező-bizottság. Vendégeink között voltak Fra' James-Michael von Stroebel C. J. és a Johannita Rend három képviselője.

A **Magyar Máltai Szeretetszolgálat** Keresztelő Szent János ünnepén „Máltai lelki napot” tartott Sopronban. Ennek keretében történt meg a „Máltai Közösségi Ház” megáldása.

Június 27-én az MMSz kecskeméti Gondviselés Házában látogatást tett a **Máltai Lovagrend nagykövete**, Pusztainé Podmaniczky Erzsébet lovagrendi kancellár szervezésében. Bejárták házukat és megismerték munkájukat, különös érdeklődéssel fordultak az átmeneti otthonban élők iránt.

A **Szentszék nagykövete**, Mons. Janusz Julius érsek, pápai nuncius, június 28-án fogadta O'sváth Györgyöt, a MMLSz elnökét és Pusztainé Podmaniczky Erzsébet kancellárt. A rendkívül baráti hangulatú fogadáson a MMLSz képviselői beszámoltak a rend és a szövetség eseményeiről és tevékenységéről, valamint értékelték az ország társadalmi és politikai helyzetét. Az évi konzultáció keretében a nunciussal folytatott véleménycseré részletesen kiterjedt a fent említett témakörök valamennyi részletére.

Három megyéből közel kétszázán vettek részt a **sérültek sportnapján**, amelyet Győrött rendezett a **Szeretetszolgálat** Győri Fogyatékosok Napközi Otthona a II. sz. Sorstárs Támogató Szolgálattal karöltve. A rendezvényen a mozgásukban, hallásukban és látásukban akadályozott fiatalok három helyszínen több sportágban is összemérhették tudásukat. Itt minden résztvevő nyert – a játék és az együttlét örömét, ami a szervezőknek is nagy-nagy erőforrás a további munkához.

Július 1-jén ünnepelte a **komáromi csoport** működésének 15. évfordulóját. Az ünnepi nagymisét Kozma Imre atya celebrálta a Jézus Szíve Nagytemplomban, majd bensőséges ünnepség keretében emlékeztek a csoport tagjai és ven-

dégei a 15 évvel ezelőtti és az azóta eltelt eseményekre.

A régi, Borszéki utcai **hajléktalanszálló** helyett, július elején került sor a XI. kerületben a Rimaszombati utcában az új nappali ellátást nyújtó intézmény átadására. Az új nappali házban a hajléktalanoknak és a környéken élő rászorulóknak lehetősége van étkezésre, tisztálkodásra és kulturált pihenésre is. Az itt dolgozó szociális munkások segítenek az álláskeresésben, s szükség esetén a hiányzó személyi iratok beszerzésében is, mindazoknak, akik az utcán élnek, vagy fenyegeti őket a hajléktalanná válás veszélye.

A dunai és tiszai áradások levonulása után, a meleg időszak beköszöntével megnőtt a fertőzés veszélye. Ennek leküzdésére közös akciót indított az MMSz és az **Unilever Magyarország Kft.**, melynek keretében a Szeretetszolgálat július elején 40 millió forint értékben osztotta szét a rászoruló települések között a világ legnagyobb tisztítószer-gyártó és -forgalmazó cége által adományozott fertőtlenítő- és tisztítószer-t.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Budapesti Központjának munkatársai a dunaujvárosi Szent Panteleon Kórház gyermekosztályán **mesefalat adtak át a kis betegek részére a Provident Zrt. támogatásával**, szintén július elején. A Mesefal program 2002-ben indult, és eddig a Madarász utcai Gyermekkorház, a fővárosi Szent László Kórház, az I. sz. Gyermekklinika és a Heim Pál Gyermekkorház falait díszítik a gyermekeket felvidító alkotások.

A rend által szervezett **Mozgássérültek Nemzetközi Nyári Táborát** idén

július 15–23. között Krakkóban tartották. A magyar csapat 12 sérültből és 10 kísérből állt.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat gyermektáborát idén július 31. és augusztus 8. között Fülöpszálláson rendezte meg. Ezúttal 20 hátrányos helyzetű gyermek táboroztatására volt lehetőség. A vidám táborból mindenki kellemes élményekkel gazdagodva térhetett haza.

A rend „Közép-európai Mozgássérültek Táborát” augusztus 5–12. között rendezték Szepsiszentgyörgyön.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Hajléktalanokért Közalapítvány és a Tutor Alapítvány egy kormányprogram keretében két évvel ezelőtt hívta életre a „Befogadó falu” programot Tarnabod településen, amely komplex szociálpolitikai, lakhatási, képzési, foglalkoztatási és közösségfejlesztési koncepció megvalósításával kíván a társadalom peremén élő családok problémáira megoldást nyújtani. Az elmúlt két évben tizenöt, addig otthontalan, sokgyermekes család részére teremtettünk önálló otthont a faluban. A Szociális és Munkügyi Minisztériummal közös modellkísérlet keretében augusztus 14-én adtuk át a falu lakóit foglalkoztató Elektronikai Bontóüzemet. Az üzemben 33, eddig munkanélküli tarnabodi

lakos részére tudtunk munkalehetőséget biztosítani, mely hatalmas előrelépés a faluközösség számára.

Mesztegyőn minden évben megrendezik a **Kárpát-medencei Ifjúsági Találkozót**. Idén augusztus 15–21. között kb. száz fiatal érkezett Erdélyből, a Vajdaságból és Szlovákia területéről. Gazdag kulturális programmal, zenei estekkel készültek a vendégfogadók. Máltai csoportunk is tevékenyen részt vett a fiatalok programjainak szervezésében, a régióközpont élelmiszer-adománnyal támogatja a táborlakók ellátását.

Augusztus 19-én délután tartotta meg Szövetségünk ez évi második **elnöki kollokviumát** (április 23-án volt a megelőző), melyen O'sváth György és Kozma Imre atya beszámoltak a szövetség és a Szeretetszolgálat elmúlt 4 havi tevékenységéről és eseményeiről. Központi téma volt az Apor-ereklye felszentelése kápolnánkban a Szent János-napi szentmisén, valamint a Szeretetszolgálat iskolaépítése Pakisztánban, gyógyszerküldeménye Libanonba és ugyancsak iskolák építése Erdélyben. A kollokviumon 50 rendtag vett részt.

Ugyanez nap este zajlott le a **szövetség Szent István-napi**

fogadása. O'sváth György az október 23-i 50 éves évfordulót idéző beszédében a forradalmat és szabadságharcot mint a világtörténelem legtisztább felkelését értékelte. A fogadáson a 250-300 résztvevő között volt Erdő Péter bíboros-érsek, dr. Bábel Balázs kalocsai-kecskeméti érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Kar további tagjai, a testvéri lovagrendek vezetői, a diplomáciai kar több tagja és a magyar közélet számos képviselője.

Augusztus 20-án délután 5 órakor kezdődött a **Szent István-napi ünnepi nagymise**, melyet Erdő Péter bíboros-érsek, prímás és a krakkói bíboros-érsek, II. János Pál pápa titkára celebrált. A szentmisén és a körmeneten 60 rendtag és a Máltai Szeretetszolgálatból 200-an vettek részt. A könyörgéseket a szentmisén ez évben is a szövetség és a Szeretetszolgálat 5 tagja olvasta.

Augusztus 20-án este a budapesti tűzijáték idején rengeteg embert sebesítettek meg a kidőlt fák, a lehulló cserepek és a rohanó tömeg. Több halálos áldozatot is követelt a vihar. A **Magyar Máltai Szeretetszolgálat** mentő alakulatai önkéntes orvosai, ápolói részt vettek a katasztrófa helyszínén több száz sebesült ápolásában, mentésében.

2006. szeptember 8-án ünnepeltük meg szentmise keretében a **Philermoi Szűzanya** ünnepét a Fortuna utcai kápolnában.

Naptár – mi várható

2006. szeptember 15-17 között Augsburgban tartja meg a **Német Nyelvtérületi Delegáció** a közgyűlését és lelki gyakorlatát. Az előadó Káposztácssy Béla lesz. A program szeptember 15-én pénteken vacsorával kezdődik, este Veni Sancte. A delegáció közgyűlése kivételesen vasárnap lesz. Szombaton lelki elmélyülés silenciumban. Vasárnap ünnepi zárómise.

Október első hétvégén ismét összegyűlnek a máltai testvérek egy közös tapasztalatcserére, továbbképzésre. Imár negyedik alkalommal kerül megrendezésre a **Lakitelki Máltai Konferencia**, amely minden alkalommal más-más témában ad segítséget, támpontokat munkatársainknak. A háromnapos konferencia témái között szerepel a közösségépítés, az önkéntesek szervezése, megtartása, kommunikációs kérdések, tapasztalatcsere.

A rend nagykommandátora, Fra Giacomo Della Torre ez év június 20-i körlevelében értesítette a rend perjségeit

és szövetségeit, hogy október 13–15-ig **Rómában**, a Castel di Guidóban rendi **lelki gyakorlat lesz a fiatalabb rendtagok részére**. A lelki gyakorlatot a rend egyik káplánja fogja vezetni. Minden rendtag jelentkezését, aki fiatalabb, mint 45 éves, aktív tagja a rendnek és angolul beszél, szeretettel várnak. A három napra a részvétel, szállás és ellátás díja 250 EUR. A jelentkezéseket kérjük a MMLSz kancellárjának, Pusztainé Podmaniczky Erzsébetnek elküldeni.

2006. október 14-én tartja a **Magyar Delegáció lelki gyakorlatát** a Fortuna utcai székházban.

2006. október 21-én lesz a **szövetségi tanácsülés**.

2006. november 2-án 19 órakor **requiem** lesz az elhunyt rendtagokért a Mátyás-templomban.

2006. november 17–19. között tartjuk a **Szent Erzsébet-zarándoklatot** Kassára.

Novemberben ismét sor kerül az MMSz Budapesti Központ szervezésében az **önkéntes munkatársak toborzására**. Háromnapos ismertetés, képzés alkalmával nyerhetnek betekintést az érdeklődők a Szeretetszolgálat mindennapos munkájába és kaphatnak tájékoztatást a munkavégzés feltételeiről. Ezeknek az alkalmaknak köszönhetően több száz önkéntes munkatársunk lépett már segítőink sorába, és évek óta, folyamatosan szolgálják a rászorulókat.

Várhatóan november hónapban kerül megrendezésre a **Malteser Internacionál** következő konferenciája Budapesten, melyen a közép- és kelet-európai máltai szervezetek képviselői vesznek részt. A rendezvénynek a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Országos Központja ad otthont. Ennek előzménye a korábbi, június 12–16. között Krakkóban rendezett, forráskutatással és forráskihasználással foglalkozó konferencia.

Karácsony előtt ismét megszervezzük a Spar Magyarország Kft. közreműködésével az **élelmiszer-adományok gyűjtését**. A gyűjtőakcióban országszerte több ezer máltai önkéntes segítségére számítunk.

2006. december 7–10. között lesz az **obedienciás lelki gyakorlat** Fehérvárcsurgón.

2006. december 23-án 18 órakor tartunk **karácsonyi áhítatot** a Fortuna utcai székházban.

2006. december 31-én 16 órakor **év végi hálaadást** tartunk szintén a Fortuna utcai székházban.

Lengyelországban táboroztam

Csodálatos nyolc napot töltöttem a Mozgássérültek Nemzetközi Táborában, amit a Máltai Lovagrend szervezett. Nagyon izgultam utazás előtt, ugyanis ilyen hosszú úton még nem voltam. Már az indulás jól kezdődött. Egyik délután átmentem Vikihez számítógépezni és arról beszélgettünk, hogy ő megy a mamájához, én meg egész nyáron itthon leszek. Amikor átjött anyukám és azt mondta, hogy Poroszlóról keres telefonon Zoli, mert Lengyelországba mehetnék táborba., egész éjszaka nem tudtam aludni, mert azon gondolkoztam, hogy jutok én el Pestre. Másnap felhívtuk Zolit, és megbeszél- tük vele, hogy majd ő elvisz Pestre.

15-én reggel hajnali 5 órakor indultunk itthonról és 8 órára a várba értünk. A várból 8 órakor indultunk el és este fél 7-re értünk a táborba. Már a buszon nagyon jó volt a hangulat, próbáltam mindenkivel megismerkedni. Nagyon szép helyeken utaztunk. Az első nap utazással ment el, este volt még diszkó. Második nap délelőtt megnyitóünnep- ség és mise volt. Az ünnepség után nekem és Zolinak kellett felvinni a zászlót a dombra. Jó érzés volt, hogy nekünk játszották a magyar himnuszt. Diszkó mindennap este volt.

A harmadik napon kirándulni mentünk a közeli kolostorba, ami 1004-ben épült. Délután még aikidosok és vívók bemutatója volt. Kipróbáltam a vívást, kaptam ajándécsomagot, az aikidosoktól pedig autogramot kértem. Este hőlégballonosok is voltak, amit ki is próbáltam. Szép volt a táj fentről nézve, minden olyan kicsinek látszott. Negyedik nap itthon maradtunk és sportverseny volt. Fociztunk, ez nagyon tetszett. Én ültem a tolókcocsiban, aki pedig tolt, az rúgta a labdát. A magyar csapat lett az első, ajándécsomagot kaptunk és tűzijáték volt a tiszteletünkre. Ezen a napon volt még a segítőkutya bemutatója, ezek olyan kutya, akik sérült embereknek segítenek a mindennapokban.

Ötödik nap meglátogattunk egy másik kolostort, ami a pápának volt a kedvenc helye, Lengyelország második legismertebb zarándokhelye. Délután pihentünk. Utána elmentünk az uszodába úszni. Hatodik nap Krakkóban voltunk, megnéztük a várat, sokat sétáltunk, elmentünk a belvárosba is, ahol rengeteg érdekes ember volt. Például volt egy ember, aki gólyalábon ment és szappanbuborékot fúj. Krakkó belvárosa szerintem nagyon hasonlít Eger belvárosához.

Hetedik nap otthon voltunk és készültünk az esti fellépésre. Mi Csipkerózsikát ját-

szottuk el, én voltam a gonosz boszorkány. Itt helyezést nem értünk el, de az egész buli nagyon tetszett. Még volt egy olyan játék is, ahol egy teniszlabdát három különböző nagyságú körön kellett át- dobni, és aki a legkisebben átdobta, az kapta a legtöbb pontot. Volt egy síverseny is, ahol sítalpat tettek a lábamra, sító- tot kaptam a kezembe és tolókcocsival toltak. A bottal úgy kellett irányítani magam, mintha síelnék. Egyik délelőtt a tábor kápolnájában magyar mise volt.

Mindennap volt internet és uszoda is. Az uszodában háromszor is lecsúsztam a csúszdán, Tamás és Józsi segített felmen- ni, illetve lent vártak. Több fiattól kap- tam e-mail címet, volt, akinek már írtam is és válaszoltak. Először féltem a tolókcocsi- tól, aztán beláttam, hogy azzal jobb közle- kedni, mivel jobban tudtam tartani a töb- biekkal a tempót. És csak a tábor végére fáradtam ki. Nyolcadik nap reggel 8 óra körül indultunk el és többször megálltunk pihenni. Este 7 óra után értünk fel Pestre a szállásra, ahol egy nagy kiáltással jelez- tük, hogy megérkeztünk. Nagyon vissz- hangzott tőlünk a busz. Pesten már vártak anyukámék. Hevesaranyosra este 11-re értünk fel. Köszönöm, hogy részt vehet- tem ebben a táborban. Mindenkinek aján- lom, hogy próbáljon ki egy ilyen tábor- t.

Ferenc Judit

Erdélyben táboroztam

Alpár leállította az autó motorját, kinyitotta az ajtót és kiszállt. Előpatakról, mostani táborhelyünkről, nagyjából 15-20 perc autózás után érkezünk meg Mikóújfalura, arra a készülő táborhelyre, ami már helyszínül szolgálhat a 2007-es összejövetelnek. A tervezett tíz faházból már áll három.

Az első nap tábori miséjét követően, még az időjárás iránt kevésbé érdeklődők is találgatásba kezdtek, vajon idén megússzuk-e száraz alsónadrággal, elentétben a tavalyi folyamatos esőzések következményeivel. A tábori megnyitó ígéretesnek tűnt minden szempontból. Borbély Károly, a román Ifjúsági Minisztérium államtitkára ígéretet tett, hogy minisztériuma, az ideihez hasonlóan, a jövőben is támogatni fogja anyagilag a tábor.

Lehet, hogy mást mondott volna, ha tudja, hogy Kovászna megye prefektusával egyetemben, aki rövid beszédében szintén méltatta a tábor, a megnyitót követően, kerekesszékekben kell pingpongoznia, gyakorlott mozgássérültek ellen. Ugron Béla, aki a Magyar Máltai Lovagok Szövetsége nevében hivatalosan megnyitotta a tábor, szintén szembenézett a pattogó labda kihí-

vásával. Pattogott a labda délután is, amikor a tábor összes résztvevője – köztük Tischler Ferenc és Lázár Alpár, a tábor szervezői – bemutatkozott egymásnak, hogy az előttünk álló egy hét során már nagyjából tudjuk, kiktől fogjuk elkérni a frissen szeletelt lilahagymás tálát a fenséges paszulyleveshez.

Csepegő esőben, reményekkel tele indultunk másnap reggel a Szent Annatóhoz. Erőteljesen sugározta a pozitív energiákat segítőkbe, amikor a bonyolult kiszállási folyamatot követő tizenharmadik percben nyakunkba szakadt az ég, és – hála a szervezetségnek – kerekesszékes társaimat mintha zsinórban húzták volna vissza a buszba. A vacsora, mint mindig, sok mindenért kárpótolta.

Ki gondolná, hogy nem könnyű feladat, egy tőlünk 1 méterre lévő 50x50-es falkeretbe beledobni egy gumilabdát. Márpedig nem az. Szerdán, a sportnap keretében ilyen és hasonló játékos feladatokkal kellett megküzdeni, amelyek jelentősen összekovácsolták a tábor résztvevőit. Fáradtságunkat az esti táborfűz mellett pihentük ki.

Ismét instant kávéval indult a nap, bár mondtam Alpárnak, az én budapesti orrom csalhatatlan, ma szép napunk lesz. Ezután száguldotunk néhány percig, és

elénk tárult Mikóújfalura, a romániai Máltai Segélyszolgálat nemrég megszerzett saját tulajdonú 3 hektáros telke. Még hét másik ház – mondta Alpár –, és befedjük a filagóriát, de nézd, a tábori tűzhely már működik.

Ekkor még nem tudta, hogy a pénteket a fordított nap kihívásainak szentelve kell eltöltenie, és olajostányérból, lisztesibrikbe fog szájjal savanyú cukorká-

kat rakosgatni. Ováció keretében küzdötték becsülettel végig a kerekesszékes feladatokat, majd kimerültségüket álcázva bonyolították le az esti búcsúprogramokat.

A hazaindulás napján korán keltünk. A Maros völgyében autózva, Déva várát csak a panelházak közötti résben csodálva gondolkodtam el azon, hogy vajon mosolyogtam-e én annyit ez alatt a hét alatt, hogy azok, akik ezt a tábor lelkesen szervezték és lebonyolították, lássák, mindannyian mennyire jól érezzük magunkat!

*Koncz Balázs,
a IV. Kárpát-medencei Máltai Ifjúsági
Mozgássérülttábor egyik résztvevője
Sepsiszentgyörgy,
2006. augusztus 6–12.*

A szegények támogatása és az evangéliumi szegénység

Ismert szavak érkezőnek hozzánk. Számátalanszor hallottuk templomban, olvastuk a Bibliában: Jézus Krisztussal elérkezett hozzánk az Isten országa. Országa, amelynek látható jelei vannak – és a szegényeknek hirdetik az evangéliumot.

Földünk jól ismeri a sorsukat átkozó szegényeket, de a sorsukat áldó szegényeket alig. Van, aki mindenképpen szociális programot akar kiolvasni az evangéliumból, mások mindössze karitással és irgalmassággal akarják beérni. Az evangéliumi szegénység viszont mindkettőtől különbözik. Ki igazít el bennünket? Álljunk meg alázatos lélekkel isteni Mesterünk eme szavai előtt: szegények mindig lesznek veletek. Vágyakozó szívvel és imáságos értelemmel kutassuk ezt a kijelentést. Bár csak eljuthatnánk e titok mélységeibe! A középkor misztikusainak sikerült ez, amit egy sóhajjal nyugtáztak: *Ó, evangéliumi szegénység, egyetlen igazi gazdagság!*

A keresztény gondolkodók közül egyesek szerint a tényleges különbözőség a bűnre vezethető vissza. Az Istentől való távolság különböző foka magyarázza a szellemi lények egyenlőtlenségét. Mások elutasítják ezt, mondván: Isten belső gazdagsága árad ki, amely a teremtmények sokféleségében tükröződik, bontakozik ki. A nagy kérdés az, vajon ez az okoskodás alkalmazható-e a társadalmi egyenlőtlenségekre is?

Aligha. *Aquinói Szent Tamás* szerint, mivel Isten nem csupán önmagában jó, jóságát másokra is kiárasztja. Így a teremtett valók jobban tükrözik Isten jóságát, ha

nemcsak önmagukban jók, hanem másokkal is jót tesznek. Ebben az értelemben mondotta az *Úr Sziénai Szent Katalinnak: Hatalmamban állott, hogy mindenkinek megadjam, amire testének, lelkének szüksége van, de azt akartam, hogy az ember másokra is rászoruljon, s aki segít, az ebben az én szolgám legyen.* Ezek szerint a szegénység és a gazdagság nem önmagában is megállható két tény, hanem közöttük az adás és elfogadás áramlásának kell állandóan lüktetnie. Szegény szükségképpen mindig lesz, de csak azért, hogy a gazdag Isten jóságának lehessen tükörképe.

Ha kérdésünket az evangélium fénykörébe vonjuk, még tovább juthatunk. A talentumokról szóló példabeszéd (a szereplők különböző tőkével indulnak) értelme nyilvánvaló: sem a természetes, sem a természetfeletti rend nem egyenlőségi alapon áll. Az elosztás nem egyenlő, hanem egyenlően arányos.

A hűtlen sáfár példázata már a különbözőség értelmét is megvilágítja: a pénzt, a vagyont általában rosszra szokták használni, ti szereztetek ezzel is érdemet az örök élet számára. Ha Isten vagyont bízott ránk, használjuk az örökkévalóság érdekében. Vagyis a vagyonnak természetfeletti funkciója van, általa az örökkévalóságra történik a döntés. A dúsgazdag és a szegény Lázár története még mélyebbre ás. A gazdagnak, akit itt a földön mindenki ismer, meg sem említi nevét a parabola. Neve nincs ember, annak jelül, hogy az égben nem ismerik. A névtelen koldus nevét viszont elárulja, Lázárnak hívták, neve tehát be van jegyezve az élet könyvébe. A dúsgazdag egyetlen bűne, mely kárhozatba dönti, hogy vagyonát öncélúan használta, fölöslegét saját élvezetére fordította. A va-

gyon használata azáltal bűnös, hogy nem a mennyet szolgálja. Figyeljünk még az Úr Jézus szavaira, amelyekkel a végső ítéletet írja le. Ennek mértéke nem az lesz, hogy ki mennyit böjtölt, mennyit imádkozott, hanem hogy főleg anyagi eszközeivel mennyi jót tett a rászorulókkal. E szavak szédületes lehetőséget nyújtanak a vagyonos számára, de borzalmas távlatokat is az öncélú vagyon részére. Pedig a döntő szavak csak ezután következnek: amit egynek tettetek a legkisebbek közül, nekem tettétek. Krisztus e szavaival a szegényt az egyház őrizetére bízta.

Legyen bátorságunk kimondani: az Úr Jézus tanítása számunkra nem filozófia és nem csupán teológia, hanem élet. Az evangélium sem elmélet, hanem az üdvösség útja. Út az Istenhez. Amikor a szegénység filozófiájáról és teológiájáról hallunk, nem tudunk szabadulni a félút, és féligazság érzésétől. Lehet keresztény módon is gazdagnak lenni, lehet a vagyont Isten akarata szerint is használni, de az Úr Krisztus tökéletességi eszménye mégis az önkéntesen vállalt szegénység. Tanításában folyton ismétlődik a buzdítás: ne gyűjtsetek magatoknak kincset a földön. Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el, amid van, árát oszd ki a szegényeknek, aztán jöjj, és kövess engem. Bármilyen úton induljon is el valaki az életszentség felé, az egyik kilométerkőnél már vár rá az evangéliumi szegénység, s ha odáig jutott, csatlakozik hozzá. Továbbhaladni nem lehet nélküle.

Egy paradox igazság tegye a pontot a végére: a szegénység nem kötelező, a tökéletesség viszont minden keresztény számára az.

Kozma Imre

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat országos szervezete:**Dél-Dunántúli Régió**

Központ: 7621 Pécs, Janus P. u. 6.

Tel.: 72-310-048 Fax: 72-538-087

e-mail: regio@maltai-pecs.hu

honlap: www.maltai-pecs.hu

Régióvezető: Szentgyörgyváry Károly

Régiótitkár: Dusa Ágnes

Észak-Magyarországi Régió,**Észak-Alföldi Régió,****Dél-Alföldi Régió,****Közép-Magyarországi Régió,****Nyugat-Dunántúli Régió,****Közép-Dunántúli Régió,****Dél-Dunántúli Régió**

Magyar Máltai Szeretetszolgálat Dél-Dunántúli Régiója

Tizenöt évvel ezelőtt, a délszláv válság idején Pécssett alakult meg régiónk első csoportja. Elsősorban a menekültek ellátására szerveződöttünk, de a háború végén már nyilvánvalóvá vált, hogy munkánkra továbbra is szüksége van a szociálisan hátrányos helyzetű embereknek. Azóta is működik a járóbeteg ellátás 21 szakorvossal, a jogi tanácsadás és a szociális csoport.

A régió csoportjai folyamatosan alakultak. Egy-egy máltai csoporthoz ma már több hátrányos helyzetű település kapcsolódik egy-egy települési megbízotton keresztül. Ez a kicsiben működő hálózat biztosítja a környék szociális információs szolgáltatását, az adományozás menetét, és támogatja a többi tevékenység összehangolását.

A Dél-Dunántúli Régióban jelenleg 14 aktív csoportunk működik. Tevékenységük összekovácsolja a kisebb településeken működő intézmények munkáját, megerősíti a helyi közösségi munka szerepét. Jelenleg két alakuló helyi szervezetünk van.

Csoportjaink eltérő tevékenységei mögött mindenütt ugyanaz a máltai lelkelet él. Az országos akciókban minden helyi szervezetünk részt vesz, ilyenkor lehet meg tapasztalni egy-egy „kisebb mag” erejét is. Az országos programok mellett saját ado-

mánygyűjtő, figyelemfelkeltő akciókat szervezünk. Az erdélyi árvíz idején Tamásiban, Bonyhádon és Barcsen volt adománygyűjtéssel egybekötött fotókiállítás, Pécssett pedig egy nagyszabású koncert. Pécs város önkormányzatával közösen rendszeresen szervezünk lakossági ruha-gyűjtést. A kiválogatott ruhanemű egy részét a város szociális intézményeibe juttatjuk vissza.

A Dél-Dunántúli Régió meglehetősen rossz gazdasági helyzete miatt több figyelmet szentelünk azokra a viszonylagosan elzárt településekre, ahol a legalapvetőbb szociális szolgáltatások sem hozzáférhetőek. Problémás azon kistelepülések helyzete is, ahol a lakosság nagy része roma etnikumú. A cigány kisebbségi önkormányzatokkal szétosztott ruha és egyéb adományok értéke az elmúlt évben kb. 7 millió forint volt. Rendszeresen felkeressük azokat a településeket, ahol a lakosság a legrosszabb körülmények között él, a családoknak élelmiszert és ruhaadományt viszünk.

A régióban a legnagyobb intézményünk a pécsi Csilla Gondviselés Háza, amelyen az elmúlt öt év alatt kb. 80 millió Ft-os beruházást hajtottunk végre főként pályázati forrásokból. Két támogató szolgálatot indítottunk el, és egy új lakásothont alakít-

tottunk ki fogyatékkal élő gyermekek számára – a már régóta működő fogyatékos napközi és szociális konyha mellett. A hajléktalanok fürdetőjében öt éve kezdett munka idén már intézményes keretek között folyik a hajléktalanok nappali melegedőjében. Siófokon az idősek otthona és a támogató szolgálat mellett elkezdte működését a fogyatékos gyermekek, fiatalok napközije.

Dunaföldváron ez év júliusától kapta meg működési engedélyét a támogató szolgálat. Terveinkben szerepel, hogy Szentlőrincen és Marcaliban is új intézményeket indítunk.

A régiót és az intézményeket érintő kérdésekben mindig közösségi döntés születik. Az idősebbek bölcsessége, a sokéves önkéntesi tapasztalat, a szakmai ismeretek, az intézményi vezetési gyakorlat és a fiatalos rugalmasság így összeadódik, ezáltal a feladatok, problémák együtt könnyebben megoldhatók.

Személyi hírek

Hadik András vagyok. 1954-ben születtem Londonban. 1981-ben feleségül vettem Astrid

Maria Elizabeth van der Puttent. Egy hétéves leányunk van: Stephanie Marie Tess.

Általános és középiskolai tanulmányaim befejeztével a londoni egyetemen a szlavón és kelet-európai kultúra tanulmányozására szakosodtam, majd jogi tanulmányokat folytattam és 1980-ban jogászként végeztem az egyetemen. Eleinte magánpraxist folytattam, 1986 óta pedig büntetőjogi ügyekkel foglalkozom az Ügyészi Hivatalban (Barrister in the Crown Prosecution Service), ahol a legkomolyabb és legkényesebb bűnügyek megoldásában is vállalom szerepet.

Hivatásom ellátása mellett a londoni Brit–Magyar Baráti Társaság tagja, valamint 1996 óta a Downside/Fisher Ifjúsági Klub megbízottja vagyok, amely egy katolikus jószoigálati intézmény London egyik szegény negyedében. A klub tagjai szociálisan hátrányos helyzetű fiatalokat

segítenek azáltal, hogy sport-, művészeti és rekreációs tevékenységeket szerveznek a számukra. Feladatom a stratégiai tervezés és anyagi eszközök előteremtése a klub részére.

Magisztrális lovaggá Székesfehérvárott, a szövetség idei lelkigyakorlata záró miséjének keretében lettem avatva.

Fodor András vagyok, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Észak-Alföldi Régiójának veze-

tője. 1947-ben születtem Szegeden, 1971-ben szenteltek pappá, Szegeden. 1980-ban kerültem Debrecenbe hittanárnak. 1993 óta püspöki helynökként, 1994 óta irodaigazgatóként tevékenykedem az egyházmegyei központban.

1988-ban az erdélyi menekültek igénye indított el a „máltai úton”. Csilla von Boeselager közreműködésével már a korábbi években megkezdhattuk Debrecenben a kórházi misézéseket, ugyanis azzal a kikötéssel hozott kórházi felszereléseket, hogy a kórházak engedjék be a bete-

geket ellátó lelkészeket. Amikor pedig százával és ezrével érkeztek a menekültek, számukra is érkezett szállítmány Németországból. 1989 decemberében, a tv-ben Imre atya bejelentette, hogy Debrecenben is van máltai csoport, még nem tudtam, hogy annak számítunk, de már aznap este 19 taxi vitte át az adományokat Nagyváradra. A nagy nyüzsgésben nem is volt módunk a csoportalakítással foglalkozni, hisz annyi volt a munka, hogy azt sem győztük. Kezdetben dr. Csiba László, majd dr. Sal László voltak a vezetők, én kezdettől fogva a csoport lelki vezetőjeként tevékenykedtem.

Ahogy egyre szervezettebbé vált a csoport, és kialakult a területi központ, a civil vezetők visszahúzódtak és a tagság újra és újra engem jelölt vezetőnek. Sok, egyéb egyházi teendőm mellett igazán nem hiányzott ez a pluszfeladat, de semmiképpen nem szerettem volna, ha ez – a debreceni egyház életét is felpezsdítő – csoport széteszlik. Így újra és újra azzal a feltétellel vállaltam a vezetést, hogy a közvetlen munkatársaktól szoros együttműködést, a munka dandárjának az átvállalását kérem. Ma is így tevékenykedünk Debrecenben és a régióban.

Elismerés, kitüntetés

Dorogon a „**Megbékélés Napja**” esemény alkalmából a város polgármestere **Pro Urbe-díjat** adományozott a Magyar Máltai Szeretetszolgálat helyi szervezetének, a rászorulóknak érdekében végzett segítő munkájuk elismeréseként.

Augusztus 24-én az MMSz Országos Központban dr. Göncz Kinga külügyminiszter adta át a **Magyar Köztársaság Érdemrendjének Lovagkeresztjét Baittrok László** Ausztriában élő máltai lovagnak, aki hosszú évek óta munkálkodik a legszegényebb emberek érdekében. Tevékenységét minden esetben a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal együttműködve, annak hírnevét öregbítve végzi.

Szakmai elismerés: 2006. augusztus 10-én a Szociális és Munkaügyi Minisztérium Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézetében módszertani értekezlet zajlott. Örömmel értesültünk arról, hogy a hajléktalanellátásban tevékenykedő regionális módszertanok között a **Máltai Szeretetszolgálat Kecskeméti Csoportjának Regionális Hajléktalan Módszertani Központja** a 3. helyen végzett.

Templomfelújítás Hodgyán

2006. augusztus 26-án volt Hodgyán a 2005. évi erdélyi árvíz által tönkretett református templom ünnepélyes átadása. A templom felújítása a Magyar Nemzeti Bank 28 millió forintos támogatásának volt köszönhető. Ennek előzménye, hogy Missura Gábor, az MNB szövivője, az 1989-es romániai események során önkéntesnek jelentkezett a MMSz központjában. és ilyen minőségében éveken keresztül részt vett a máltai munkájában. Csilla von Boeselager egyik aktív kísérője és szállítója volt, amikor már nem tudott egyedül közlekedni. Részt vett a mentőszolgálat munkájában, mint gépkocsivezető. A jugoszláv események során is sok rászorulót és sebesültet hozott ki a háborús területekről. A Székelyudvarhely környékén történt árvizet követően megkereste Schumicky Andrást és Ugron Bélát, mint régi máltai kapcsolatait, és közösen választották ki a hodgyai „projektet”. A teljes felújításhoz szükséges hiányzó összeghez sikerült Missura Gábornak az MNB igazgatótanácsának igenlő támogatását megszerezni. A munkálatokat az MNB és a Magyar Máltai Lovagok Szövetsége is folyamatosan figyelemmel kísérte Ugron Béla rendtársunk személyében.

„Ahogy itt állok a felújított templomban, öröm és büszkeség tölt el. Öröm, hogy

van okunk az ünnepségre, hogy érdemes volt a víz pusztítása után annyi fáradozással, sokak erejével ilyen szépet és maradandót alkotni. Öröm a szemnek, a léleknek látni az eredményt, ismerve az egy évvel ezelőtti állapotokat. Öröm részt venni ezen a templom-újraszentelésen, és látni mások örömét. Ha a baj sokáig nem látogatja meg lakóhelyünket, még azt is elfelejtjük, hogy mások bajba kerülhetnek, városunktól akár sok száz kilométerre honfitársaink is segítségre szorulhatnak. A Magyar Nemzeti Bank jelenlegi vezetésében nem hunyt ki a segíteni akarás, és sohasem szünetelt a távol – Hodgya esetében 650 kilométerre – élő testvéreinkkel való törődés. Az erdélyi árvízi híradások után rö-

gön kezdtük keresni a lehetőséget, hogy hol és hogyan tudnánk a károsultaknak hatékonyan segíteni. Amikor elhatározásunk után, megszervezett gépkocsiutunk kezdetén elindulunk, olyanok vagyunk, mint a róka a „Kis herceg” című könyvben. Szívünket lassan ünneplőbe öltöztetjük, hogy megújulva érkezünk e földre. Ez akkor is így volt, mikor először jöttünk Hodgyába. Romokat láttunk, felázott falakat és használhatatlan padokat. De már látszott az élet újraindulása, a romeltakarítás, a padok szortírozása, kihordása, az élet újraindulása. A bank igazgatóságának meggyőzéséhez nyugodt szívvel állíthatuk, már csak segíteni kell az önerőből beindult munkákhoz. A segítségnyújtás kezdeményezője és fő motorja – ezt el kell e helyen mondani – maga a jegybankelnök volt.

E helyről a nemzeti bank nevében köszönetet kell mondanom

a Szuverén Máltai Lovagrendnek, itteni képviselőjének, Ugron Bélának, hogy elhozta a hírt hozzánk a templom helyzetéről. Éppen ilyen támogatási célt kerestünk, közösségi épületet, mely egy egész falunak hosszú évtizedekig hasznára válik, épülésére szolgál. Hasonló okból segít a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat, ők az iskola felújításában segídeknek.”

Missura Gábor; a Magyar Nemzeti Bank kommunikációs vezetőjének rövidített beszéde Hodgya, 2006. augusztus 26.

**Krisztus szeretete sűrget minket a szegények szolgálatában!
Hátrányos helyzetű családok gyermekei, kisnyugdíjasok, magukra maradt idős emberek, hajléktalan testvéreink várják tőlünk a segítséget.**

**Magyar Máltai Szeretetszolgálat Egyesület
Számlasszám: 10300002-20102898-00003285**